



Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

18 Canonicus poenitentiarius, quandò non amittat distributiones
quotidianas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

tione Cardinalium decimum, ut in de-
cisi sub. num. recollectis mihi, 97. & me-
liu. 862.

⁸ Tertiò t̄ illegitimos ad ordines sa-
cros, pensiones, Episcopatus, parochia
les, canonicatus, & alia quæcunque
beneficia; non tamen, quo ad unum
simplex, & ordines minores, pro qui-
bus potest Ordinarius dispensare, solus
Papa dispensare potest, cap. cum vito-
nen. ext. de elect. & cap. 1. & 2. de fl.
presb. in 6.

⁹ Quarto t̄ solus Papa dispensat cum si-
moniaco in simonia scienter commissa,
vel ratam habente, sive sit in ordine, sive
in beneficio, cap. erga simoniacos, 1. quest.
1. & quicunque detestabile crimen li-
moniacæ pravitatis commissa convi-
ctus fuerit t̄ in consequendis ordinibus
eo ipso ab illorum executione per
decennium sine spe dispensationis est su-
pensus, ultra alias penas, quas incurrit,
de quibus per Pium V. in Bull. c.
5. §. & ut simoniace.

¹⁰ Quinto t̄ regulariter solus Papa di-
spensabat cum eo, qui post excommuni-
cationem, sive Episcopus, sive presbyter,
aut diaconus foret, præsumpsisset facere
oblationem, vel matutinum, aut ve-
spertinum sacrificium, quasi in officio
suo vellet agere, sicut prius, capit. si
quis Episcopus damnatur, juncta gloss.
inver. alia. & cap. seq. 11. q. 3.

¹¹ Sed hodie t̄ ex sacri concilii Triden-
tinid dispositione, etiam Ordinarius pot-
est, ut infra demonstrabitur, dummodo
causus sit occultus, ut cap. 6. de reform.
sess. 24.

¹² Sexto t̄ super defectu ætatis ad obti-
nendum dignitates, beneficia, & suscipi-

endum ordines, cap. nemo deinceps, de e-
lect. in 6. quæ ætas est etiam præfinita à
sacred concilio Tridentino, ut in cap. 12.
de reform. sess. 24. cap. 6. & cap. 12. de re-
form. sess. 23. & cum t̄ Papa solus sit su-
pra concilium, soli Papæ est talis dispen-
satio reservata.

Septimo t̄ Papa solus dispensare pot-
est, ut qui regimen parochialis ecclesie
suscepit, intra annum à sibi commissi re-
giminis tempore numerandum, non se-
faciat ad sacerdotium promoveri, cap.
licet canon. cum sequenti eodem titul.
in 6.

¹³ Octavo t̄ solus Papa dispensat, ut quis
in absentia ex causa percipiat distribu-
tiones quotidianas, quæ alias regulariter
canonicis, & aliis beneficiatis, & cleri-
cis ecclesiarum, qui officiis in ipsis inter-
funt, non autem absentibus sunt distri-
buenda, cap. unic. de cler. non resid. in 6.
& concil. Tridentin. d. cap. 12. de re-
form. sess. 24.

¹⁴ Quæ regula primò limitatur, ut t̄ non
habeat locum, ubi dignitatibus in ec-
clesiis cathedralibus, vel collegiatis, de-
jure, vel de consuetudine, jurisdictio,
administratio, vel officium non compe-
tar, sed extra civitatem in diecesti cura
animatum immineat, cuius, qui digni-
tatem obtinet, incumbere voluerit,
quia tunc pro tempore, quo in cura
ta ecclesia resederit, ac ministraverit,
tanquam præsens in ecclesiis cathedrali-
bus, & collegiatis, ac divinis interef-
fens est habendus: concil. Tridentin.
cap. 3. vers. quæd, si alicui, de reform.
sess. 22.

¹⁵ Limitatur secundò, ut non procedat
in

in canonico pénitentiario, qui, dum confessiones in ecclesia audit, interim præsens in choro, & processionibus, ac exequiis defunctorum, quæ eo tempore fiunt, habetur, & distributiones non amittit, cap. 8. insin. de reform. sess. 24. & ita super eod. cap. fuit à sacra congregatio concilii decisum, ut in decis. penult. super eod. cap. facta.

Tertiò limitatur † in canonicis præbendam theologalem habentibus, qui illis diebus, quibus habent lectiones, licet sine absentia pro præsentibus etiam, quo ad distributiones quotidianas, habentur, concil. Tridentin. cap. 1. sess. 5. de refor. & congregatio concil. super cap. 8. sess 24. decis. 2. & licet concil. Trid. in d. cap. 1.

Loquatur † de Lectoribus, dum publice Theologiam in scholis docent, tam idem est judicium de docentibus in cathedralibus; ut per eandem sacram congregationem fuit decisum, in decisib. sub numer. recollectus, decis. mihi 611.

Quartò limitatur in infirmis, qui morbo impidente, non possunt divinis officiis personaliter interesse, ut cap. unic. de cler. non resid. in 6. etiam si quis ex propriâ culpa fuerit vulneratus, aut in morbum gallicum, vel alium inciderit, quia, quamvis propria culpa esset impeditus, hoc tamen impedimentum, nec à jure, nec ab homine, sed ab ipso solo Deo illicitum fuit & ita cont. Philip. Prob. tenet Covar. in lib. 3. var. resolut. cap. 13. n. 2. vers 7 quotidiane, & in simili videtur famulo † infirmo salarium esse præstandum, etiam eo tempore, quo est ægrotus, per l. arboribus, §. de illo. & ibi gloss. in

ver. ægrotante, ff. de usufruct. quæ tamen gloss. opinio, quo ad famulum ægrotantem, non est vera, sed solum tenetur dominus famulo ægrotanti cibaria, ac modicas, & tenues expensas subministrare, Bart. in l. si cum dotem, §. fin autem, ff. solut. matr. & in l. in rebus, ff. commod. Abb. in cap. 1. num. 7. de cler. & ægrot. & Covar. qui hanc opinionem veriorum, & communem esse testatur, in d. c. 13. vers. ex quibus.

Quintò limitatur † in clero absente propter urgentem necessitatem, vel evidenter ecclesiæ utilitatem, cap. ex parte, il 2. de cler. non resid. cap. unic. eod. tit. in 6. Covar. eod. num. 8. vers 8. non tantum: & alij absentia cause non excusat, † nec absentia à civitate causa pestis excusat, ut expresse tenet Rip. in tract. de pest. 2. par. num. 145. quem sequitur Covar. d. n. 8. vers. 9. hinc.

Sextò limitatur, † non habere locum, nec procedere in clero ir juste carcerato, excommunicato, suspensi, vel in exilium etiam injuste condemnato, c. super causâ, & ibi gloss. 2. quæst. 5. Cald. in cons. 17. de præb. Felin. in cap. apostolica, num. 12. de excepc. Covar. postulat, que citat. eod. num. 8. vers. 11. & 12. sed † iuste excommunicatur, carceratus, aut arrestatus distributiones quotidianas amittit, quæ ei justissime ob ejus culpam denegantur, glossa in l. inter quos, §. damni, ff. de damno infel. & Covar. d. cap. 13. n. 8. vers. 12. quia tunc sua culpa non resedit, & propterea damnum patitur, quo casu intrat regula, ut damnum, quod quis sua culpa sentit, sibi debet, & non aliis imputare, cap. damnum, de reg. jur. in 6. & l. quod quin, ff. eod. tit.

Non

